หลักคำสอนในพระคัมภีร์เกี่ยวกับการ จัดสรรและการเก็บภาษีสินค้าเกษตร

พระธรรมห้าประการ

บัดนี้ขอฟาโรห์ทรงเลือกชายคนหนึ่งที่มีสติปัญญาและสติปัญญา แล้วทรงตั้งให้ดูแลแผ่นดินอียิปต์ ขอฟาโรห์ทรงดำเนินการดังนี้ คือทรงแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ให้ดูแลแผ่นดินและทรงเก็บผลผลิตหนึ่งในห้าส่วนจากแผ่นดินอียิปต์ตลอดเจ็ดปีที่อุดมสมบูรณ์ ให้พวกเขารวบรวมอาหารทั้งหมดจากปีแห่งความอุดมสมบูรณ์เหล่านั้นที่จะมาถึง และสะสมข้าวไว้ในพระหัตถ์ของฟาโรห์ และทรงเก็บอาหารไว้ในเมืองต่างๆ อาหารนั้นจงเก็บไว้เป็นเสบียงสำรองไว้สำหรับแผ่นดินตลอดเจ็ดปีแห่งการกันดารอาหารในแผ่นดินอียิปต์ เพื่อแผ่นดินจะได้ไม่พินาศเพราะการกันดารอาหาร ปฐมกาล 41:33-36

ท่านจึงรวบรวมอาหารทั้งหมดจากเจ็ดปีในแผ่นดินอียิปต์ และสะสมอาหารไว้ในเมืองต่างๆ ส่วนอาหารจากทุ่งนารอบเมืองต่างๆ ท่านก็เก็บไว้ในเมืองนั้น ปฐมกาล 41:48

แล้วเจ็ดปีแห่งการกันดารอาหารก็มาถึง ดังที่โยเซฟได้กล่าวไว้ การกันดารอาหารเกิดขึ้นทั่วแผ่นดิน แต่ทั่วแผ่นดินอียิปต์ยังมีอาหารเหลืออยู่ เมื่อทั่วทั้งแผ่นดินอียิปต์อดอยาก ประชาชนก็ร้องทูลขออาหารจากฟาโรห์ ฟาโรห์จึงรับสั่งแก่ชาวอียิปต์ทั้งปวงว่า “จงไปหาโยเซฟ ทำตามที่ท่านบอก” ปฐมกาล 41:54-55

โยเซฟเลี้ยงดูบิดาของตนและพี่น้องของตนและครอบครัวของบิดาของตนด้วยอาหารตามครอบครัวของพวกเขา และไม่มีอาหารทั่วแผ่นดิน เพราะทุพภิกขภัยนั้นรุนแรงมากจนแผ่นดินอียิปต์และแผ่นดินคานาอันทั้งหมดอ่อนกำลังลงเพราะทุพภิกขภัยนั้น โยเซฟเก็บเงินทั้งหมดที่พบในแผ่นดินอียิปต์และในแผ่นดินคานาอันสำหรับค่าข้าวโพดที่พวกเขาซื้อ และโยเซฟนำเงินนั้นเข้าไปในพระราชวังของฟาโรห์ และเมื่อเงินในแผ่นดินอียิปต์และในแผ่นดินคานาอันหมดลง ชาวอียิปต์ทั้งปวงก็มาหาโยเซฟและพูดว่า “ขออาหารให้พวกเราเถิด ทำไมพวกเราจะต้องตายต่อหน้าท่านด้วย เพราะเงินหมด” โยเซฟกล่าวว่า “จงให้ฝูงสัตว์ของท่านเถิด และถ้าเงินหมดฉันจะให้ฝูงสัตว์แก่ท่าน” แล้วพวกเขาก็นำฝูงสัตว์ของตนมาให้โยเซฟ โยเซฟก็ให้อาหารแก่พวกเขาแลกกับม้า ฝูงสัตว์ ฝูงโค และลา และโยเซฟก็เลี้ยงพวกเขาด้วยอาหารแทนฝูงสัตว์ทั้งหมดของพวกเขาในปีนั้น เมื่อปีนั้นสิ้นสุดลง พวกเขาก็มาหาโยเซฟในปีที่สองและพูดกับเขาว่า “พวกเราจะไม่ปิดบังนายของข้าพเจ้าว่าเงินของพวกเราหมดไปแล้ว นายของข้าพเจ้าก็มีฝูงโคของพวกเราอยู่แล้ว ไม่มีสิ่งใดเหลืออยู่ในสายตานายของข้าพเจ้าเลย นอกจากร่างกายและที่ดินของพวกเรา ทำไมพวกเราจะต้องตายต่อหน้าท่าน ทั้งพวกเราและที่ดินของพวกเราด้วย ขอซื้อพวกเราและที่ดินของพวกเราเป็นอาหาร และพวกเราและที่ดินของพวกเราจะเป็นทาสของฟาโรห์ ขอโปรดประทานเมล็ดพันธุ์แก่พวกเรา เพื่อพวกเราจะได้มีชีวิตอยู่และไม่ตาย เพื่อว่าแผ่นดินจะไม่รกร้าง” โยเซฟจึงซื้อแผ่นดินอียิปต์ทั้งหมดให้ฟาโรห์ เพราะชาวอียิปต์ต่างก็ขายไร่ของตน เพราะเกิดการกันดารอาหารอย่างรุนแรง แผ่นดินจึงตกเป็นของฟาโรห์ ส่วนประชาชนนั้น พระองค์ได้ทรงย้ายพวกเขาไปยังเมืองต่างๆ ตั้งแต่สุดเขตแดนด้านหนึ่งของอียิปต์ไปจนถึงสุดเขตแดนอีกด้านหนึ่ง พระองค์มิได้ทรงซื้อที่ดินของปุโรหิต เพราะปุโรหิตได้รับส่วนแบ่งจากฟาโรห์ และได้รับประทานส่วนที่ฟาโรห์ประทานให้ จึงมิได้ขายที่ดินของตน โยเซฟจึงกล่าวแก่ประชาชนว่า “ดูเถิด วันนี้ข้าพเจ้า

ได้ซื้อพวกเจ้าและที่ดินของพวกเจ้าให้ฟาโรห์แล้ว นี่แน่ะ นี่คือเมล็ดพืชสำหรับพวกเจ้าจงหว่านลงในที่ดินนั้น" และพืชผลที่งอกงามนั้น พวกเจ้าจะต้องถวายส่วนหนึ่งในห้าแก่ฟาโรห์ และอีกสี่ส่วนจะเป็นของพวกเจ้าเอง สำหรับเมล็ดพืชในทุ่งนา และอาหารของพวกเจ้า และครอบครัวของพวกเจ้า และอาหารสำหรับเด็กเล็กของพวกเจ้า พวกเขากล่าวว่า "ท่านช่วยชีวิตพวกเราไว้ ขอให้พวกเราได้รับความเมตตาในสายพระเนตรของนายข้าพเจ้า และพวกเราจะเป็นข้ารับใช้ของฟาโรห์" โยเซฟจึงบัญญัติเป็นกฎหมายในแผ่นดินอียิปต์มาจนทุกวันนี้ว่า ฟาโรห์จะได้รับส่วนหนึ่งในห้า เว้นแต่ที่ดินของพวกปุโรหิตเท่านั้น ซึ่งมิได้ตกเป็นของฟาโรห์ ปฐมกาล 47:12-26

การวิเคราะห์:

ผู้ให้เช่า: ฟาโรห์ (รัฐบาล / พระมหากษัตริย์ / ประธานาธิบดี / รัฐ)
ผู้เช่า: เกษตรกร

รัฐมนตรี / รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร: โจเซฟ ซาฟนาธปาเนียห์ "ผู้ให้เมล็ดพันธุ์"

การจัดสรรที่ดินเพื่อการเกษตร: พื้นที่อย่างน้อย 20% ของพื้นที่ทั้งหมดควรเป็นพื้นที่เพาะปลูก

งบประมาณและการจัดการผลกำไร:
ภาษีและทศางค์: 20%
(10% สำหรับฟาโรห์; 10% สำหรับนักบวช - คริสตจักรและที่ดินของคริสตจักรได้รับการยกเว้นภาษี)
เงินเดือนสุทธิของเกษตรกร: 80%
(40% สำหรับเมล็ดพันธุ์ในทุ่งนา - การหว่านเมล็ด; 40% สำหรับอาหาร)

เมืองแต่ละเมืองควรจะสามารถจัดหาอาหารของตนเองได้

เพื่อประสิทธิภาพสูงสุด ผู้คนควรอาศัยอยู่ใกล้กับแหล่งอาหาร

เศรษฐกิจที่ไม่ได้รับการสนับสนุนจากอาหาร (ไม่ใช่ทองคำ ไม่ใช่เงิน ไม่ใช่เงินตรา ไม่ใช่คริปโต ฯลฯ แต่ด้วยอาหาร) จะล่มสลายในที่สุด อย่างช้าๆ แต่แน่นอน

แม้ในช่วงที่ขาดแคลนอาหาร อาหารก็ยังมีต้นทุนและจำเป็นต้องซื้อ มันไม่ฟรีเลย

เงินทองจะหมดลงในช่วงที่เกิดความอดอยากรุนแรง ทางเลือกหนึ่งคือระบบแลกเปลี่ยน (อาหารสำหรับวัว ม้า ฝูงแกะ ลา เวลา - การจ้างงาน/บริการ) จงใช้นโยบาย "ไม่ทำงาน ไม่กิน" (2 เธสะโลนิกา 3:10)
ผู้ใดก็ตามที่สามารถควบคุมอุปทานอาหารได้ก็สามารถสร้างกฎหมายและควบคุมประชาชนได้